

24.11.2009

לכ': שרון ברנט
מחנכת כיתת חינוך מיוחד – עמקים תבור

שרון יקרה!

ברצוני להעלות על הכתב כיצד אנו, הורים לילד שהתחנך במסגרת החינוך המיוחד במשך ארבע שנים, רואים את "עמקים תבור" כמוסד מתאים לחינוך ילדים מתקשים. אנו עושים זאת בתקווה, שהורים אחרים יסכיתו, יפנימו ויבחרו במסגרת שתיטיב עם ילדיהם-שלהם.

ובכן – למה דווקא מסגרת קטנה בבית ספר רגיל, ולמה דווקא ב"עמקים-תבור"?

צוות המורים ובמיוחד את, שרון, היטבתם להבין את מיקומו של הילד על פני המפה החברתית. גיל ההתבגרות, הידוע כגיל בעייתי, זכה לתשומת לב ייחודית, להבנה, למימוש צרכים תוך שיח מתמיד בין צלעות המשולש – תלמיד, מורה, הורה; דבר שבמסגרת גדולה ורגילה לא יכול להתממש בשום אופן. לא התעייפתם, לא אמרתם נואש, וניסיתם בכל דרך אפשרית להקל על התלמידים ו"לתווך" את המציאות, מחד, ולהעמיד גבולות, מאידך.

בטוחני שהצלחתם; השקעה, שעות אינספור ועבודה מאומצת של צוות שלם והתוצאות מדברות בעד עצמן: אפס נשירה, כיתה ש"רצה קדימה", התגבשה ופיתחה גאווה יחידה. האווירה הנפלאה משכה כל פרט בקבוצה לרצות להישאר במסגרת, כשאתם, המורים, דחפתם (מבלי להעיק) והבאתם להישגים גם בצד הלימודי.

עודדתם כל מי שרק הראה מסוגלות, ולו מעטה ביותר, לנסות, להתמיד ולא להתייאש. הבחירה המשותפת של התלמיד עם המורה היו בסיס למתן לגיטימציה להתנסויות, והעצימו את המוטיבציה להשקעה בלימודים. למרות שלא תוצאות המבחנים היו המניע, הכוח המדרבן או המטרה בפני עצמה, אלא ההתנסות – הכיתה השיגה תוצאות מרשימות במבחני הבגרות; דבר שבראשית דרכה של הכיתה, בהיכנס תלמידיה לתיכון, איש לא יכול היה לשער.

ב"עמקים תבור" ניתנה האפשרות לשילוב המוצלח של ילדים "רגילים" מאוכלוסיות חזקות, עם ילדים מתקשים – שילוב התורם לשני הצדדים. בנקודה זו, שהייתה גולת הכותרת, היינו ממליצים על העמקת הקשרים והאתגרים לשתי הקבוצות, דוגמת הטיולים המשותפים, ימי הטבע הנפלאים, ימי הספורט וכו', אשר העמידו את כולם כשווים בין שווים, ואפשרו לכל להשתתף בפעילויות בראש מורם.

אנו שוב מודים לכם, מורים יקרים, על התרומה הגדולה שהשאתם, ולך, שרון, על היותך "מחנכת לחיים".

אנו תקווה ש"עמקים תבור" והחינוך המיוחד במסגרתו, יצמח ויצמיח.

בברכה,

מיקה ואהוד נבו